

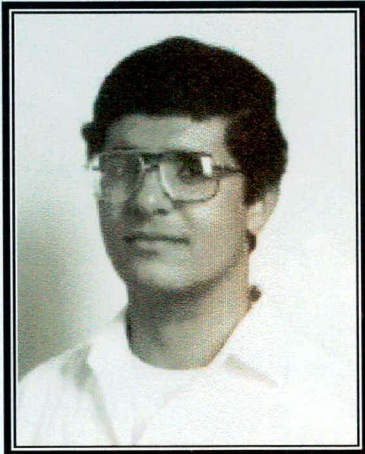


ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

סמל ראשון שבתאי מורנו ז"ל



בן אורית וציון

נולד בירושלים

בתאריך כ"ב בתמוז תש"ל, 26/7/1970

התגורר בירושלים

התגייס בפברואר 1989

שרת בחטיבת גולני

נפטר בעת שירותו

בתאריך ד' באדר א' תשנ"ב, 7/2/1992

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 7 קבר: 4

הותיר אחריו הורים ושבעה אחים

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן אורית וציון. נולד ביום כ"ב בתמוז תש"ל (26.7.1970) בירושלים כבן שלישי במשפחה. שבתאי נקרא על שם סבו, שהלך לעולמו שלושה חודשים טרם הולדתו. הוא החל את לימודיו בבית-הספר הממלכתי-דתי 'מימון' בקרית משה והמשיך בלימודים תיכוניים ב'קרית-נוער' במגמה למכניקה.

היה פעיל בתנועת בני עקיבא וחובב ספורט מושבע, שעסק בענפי הריצה והשחייה. שבתאי ניחן בשמחת חיים טבעית וברגישות לזולת. הוא השפיע חביבות וטוב-לב על כל הסובבים אותו והשכיל לבטא יחס של כבוד בסיסי לכול. לפני גיוסו התנדב למשמר האזרחי.

בתום לימודיו התיכוניים, בחודש פברואר 1989, גויס לשירות סדיר בצה"ל. בהיותו בחור בריא וחסון, התנדב לשרת ביחידה קרבית - בחטיבת גולני. שבתאי רצה לשרת את המדינה בכל ליבו, באהבה ובגאווה. פעמים רבות ויתר על חופשותיו, מתוך התחשבות תמידית בחבריו ליחידה. שירותו עבר עליו במקומות רחוקים ומסוכנים - בלבנון,



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

בצפון ובשטחים, אך חרף הקשיים, מעולם לא התלונן והיה גאה מאוד להיות חלק מגולני. הוא הקפיד לשמור מצוות, כפי שנהג לעשות טרם גיוסו. זאת ועוד, בדרכי נועם הצליח לגרום לחברים חילוניים להצטרף אליו במילוי המצוות. במהלך שירותו, המשיך בהתנדבותו למשמר האזרחי ועמד עימו בקשר עד ליומו האחרון.

בהיותו בביתו בחופשת שחרור, חש כאבי בטן עזים. הוא הובהל לבית-חולים ועבר ניתוח להוצאת התוספתן. ימים מספר לאחר-מכן, ביום ד' באדר א' תשנ"ב (7.2.1992) נפטר בבית החולים מסיבוך שלא אובחן על-ידי הצוות הרפואי. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הניח אחריו הורים ושבעה אחים - אסתר, יצחק, תאומים - רונית ורון, יעקב ותאומים - אפרים ומנשה.

המשפחה הנציחה את זכרו בבתי-כנסת שונים וכן בסניף בני עקיבא בקרית משה, הסניף שבו פעל בנעוריו.





ברכה מעין שלוש

פרוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, על
 על מונות. **המחיה ועל הפלפלה** על יין.
 על מונות. **המחיה ועל הפלפלה** על יין.
 על מונות. **המחיה ועל הפלפלה** על יין.

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו ולאכול מפריה ולשבוע מטובה. רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל יושלים עירך ועל הר ציון משפן כבודך. ועל מזבחך ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו והעלנו לתוכה. ושמחנו בכנינה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה.

בשבת - ורצה והחליצנו ביום השבת הזה. בראש חודש - וזכרנו לטובה ביום ראש חודש הזה. בראש השנה - וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה. ביום כיפור - ושמחנו ביום חג המצות/חג השבועות/חג הסוכות/שמיני חג עצרת הזה. ביום (ביום טוב טוב) מקרא קדש הזה.

כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה לך יהוה אלהינו על הארץ ועל

המחיה ועל הפלפלה	פרי הגפן	הפרות
<small>על של איין</small>	<small>על של איין</small>	<small>על של איין</small>
מחיתה ועל פלפלתה	פרי גפנה	פרותיה
ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל		
המחיה	פרי הגפן	הפרות
<small>על של איין</small>	<small>על של איין</small>	<small>על של איין</small>
מחיתה ועל פלפלתה	פרי גפנה	פרותיה

© KETER IMP. & MFG. INC. 718-436-6598
 הפקה וביצוע: מרכז הספר הספרדי טל. 02-373077 מסק: 02-382547

ורפואת הגוף: הרחמן הוא יפתח לנו את דוד הרחבה: הרחמן הוא יברך בלא אחר ואחר ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל כל. כן יברך אותנו יחד ברכה שלמה. [כן יהי רצון ואמר אמן: הרחמן הוא יפרש עלינו סבת שלומנו:

ברכה אחת: הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו ויסדר בו כל מעדני עולם ויהיה משלחנו של אברהם אבינו כל רעב יאכל וכל צמא מפנו ישתה. ואל יחסר ממנו כל טוב לעד ועולמי עולמים אמן: הרחמן הוא יברך בעל הבית הזה ובעל הפעיה האחת. הוא יבני ואשנו וכל אשר לו. בננים שיחיו ובנותם שירבו. בך יהי חילו ופעל דיו תרצה. והיו נפשו ונפשו פלגלים חרוכים לעיר. ואל יזקק לפני ולא לפני שום דבר חטא ותרודו עין. שש ושמה כל האדם בעשר וכבוד מעתה ועד עולם. לא יבוש בעולם הזה ולא יקבל לעולם תבא. אמן בן יהי רצון:

בסעודה הזאת: הרחמן הוא יברך את החתן והכלה בננים וזרים לעבודתו יתקד: יש מסיסים: הרחמן הוא יברך את כל המסבין בשלחן הזה. וימן לו הקדוש ברוך הוא משאלות לבנו לטובה:

הרחמן הוא יחיינו ויחננו ויברכנו לימות המשיח ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא. מגדיל (ביום ששחרתים מוסף מגדול) ישועות מלבנו. ועשה יחסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: פורים רשו ורעבו. ורדשי יי לא יחסרו כל טוב: נער הייתי גס ונזנתי ולא ראיתי צדיק נעוב. וזרעו מבקש להם: בליהים חונן ומלוה. וזרעו לברכה: מה שאכלנו היה לשבעה. ומה ששתינו היה לרפואה. ומה שהותרנו היה לברכה בדתים וימן לפנינו ויאכלו ויותרו בך בך יי: ברוכים אתם יהוה. עושה שמים וארץ: ברוך הנבר אשר יבטח ביתוה. ויהי יי מבטחו: יי על לעמו ימן. יי יברך את עמו בשלום: עושה שלום בברכותיו הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

המחיה ועל הפלפלה על של איין
 המחיה ועל הפלפלה על של איין
 המחיה ועל הפלפלה על של איין

המחיה ועל הפלפלה על של איין
 המחיה ועל הפלפלה על של איין
 המחיה ועל הפלפלה על של איין

סדר ברכת המזון

אברכה אתי יי בלענת תמיד תהלתו בני: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור, כריה בלי תאמין: תהלת יי דבר פי ויבדד בלי בשר שם קדשו לעולם ועד: ואמנו וברך יה משה ועד ועולם הלהיה: ודבר אלי, זה השלחן אשר לפני יי:

אם הם שלשה אמר המזון: הב לן וברוך למלאך עלאה קדישא. בראשות מלאך אלהים קדישא, (בשבת: וברשות שבת מלאכה). (בימינו: וברשות יומא מלא אשפוזא קדישא) וברשות מורי ורבותי, וברשותכם, וברך (אם הם עשרה אמר: אלהינו) (בשעות יתד אמר: שהשמחה במעוננו) שאכלנו משלו: ומבסמין עיני: ברוך (אם הם עשרה אמר: אלהינו) (בשעות יתד אמר: שהשמחה במעוננו) שאכלנו משלו ובמוכו חיינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל הון אותנו ואת העולם כלו במוכו בן בחסד ברוח וברחמים רבים. נתן לחם לבלבשר. כי לעולם חסדו: ובמוכו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא אל וז ומפרנס לכל ושלחנו ערוך לכל והתקין מחיה ומזון לבלביריותו אשר ברא ברחמיו וברכ חסדיו כאמור. פותח את ידך, ומשביע לבליתי רצון: ברוך אתה יי, הון את הכל:

גודה לך יי אלהינו על שהנהלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים. ועל פרידתך שחתמת בקשרנו. ועל תורתך שלמדנו. ועל חפן רצונך שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה וז ומפרנס אותנו:

בשבת וביום טובים

ועל הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לתורה:

כמי מתחיה בן יומן כון גדול חשמונאי וכוני כשעמיה מלכות וזן הרשעה על עמך ישראל לשבתם תורתך ולהעבירם מתוך רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. רנת את דנים. וקמת את וקמתם. סמרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים וצמאים ביד תורמים. וידים ביד עוסקי תורהך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולשמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בחיים הזה. ואמר קד באו ביד לדברי בידך ופני את הידך. ומהו את מקדשך. והלויקו בית בחצרות קדשך. וקבעו שמות ימי המכה אלו בכלל ובהודאה. ועשית עמכם נסים ונפלאות ונתת לשמך הגדול סלה:

למים:

כמי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. כפש להשמד לרדת ולבאר את כל היהודים מצער ועד זמן סוף וישם ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושלם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפדת את עצמי. וקוללת את מושבתו. והשבות לו גמולו כראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמכם נם ונפלא ונתת לשמך הגדול סלה:

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואבלת ושבעת. וברכת אתי אלהיך עליהארץ הטובה אשר נתת לך: ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון: רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דיכרך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו וזננו. פרנסנו. בלכלנו. הרויחנו הרחיכלנו מהרה מכל צרותינו. ונא אלי תצריכנו יי אלהינו לדי מתנות בשר ודם. ולא לדי הלוואתם. אלא לידך המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבאש בעולם הזה. ולא נפלאם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזורנה למקומה במהרה בימינו:

בשבת ואמרים

רצה והלוינו יי אלהינו ממנוצח ובמנות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלאךך. נשבת בו ונחה בו ונתעב בו במנות חפן רצונך. ואלתייה צדה ונתן ביום מנוחתו. והוא נחמתי ציון במרה בימינו. כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו וחסתי הרוב ביד הגדול והקדוש לא שבתנו. אל חשבתנו לצנח ואל חתננו כי יעד יי אל סוף גדול וקדוש אתה:

בראשית ובימים טובים ובחול המועד ואמרים "עלה הבא"

אלהינו ואלהי אבותינו עלה ונא ונעם ונראה ונצדה וישמע ויפקד ויזכר ויראנו ויחרון אבותינו. וירון וירושלם עירך. וירון משה בן נוד עבדך. וירון כל עמך בית ישראל לפניך לעלמיה למובך. לתן לחסד ורחמים. לתמיס טובים ולשלום. ביום

ברח:

הת המצות הזה, ביום (בימינו: אומר: טוב) מקרא קדש הזה.

בשבת:

הת השבתות הזה, בימינו: טוב מקרא קדש הזה.

במנוחה:

הת המנוחה הזה, ביום (בימינו: אומר: טוב) מקרא קדש הזה.

בשמיני:

שמיני תג עצרת הזה, בימינו: טוב מקרא קדש הזה.

ברח:

הארץ הזה, בימינו: טוב מקרא קדש הזה.

לרחם בו עלינו ולהשיענו וכוני יי אלהינו בו ולפקדנו בו לברכה. והשיענו בו לתמיס טובים. ברכך ישועה ורחמים. חס וחס ונחמו ורחם עלינו. והשיענו כי אלק עלינו. כי אל סוף נתן ורחם אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו: ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

(אומר בלחש: אמן):

אם שבח לומר "חיה וכו' לפני שהתחיל ברכת "טוב ומבטיח", אמר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברכה. ברוך אתה יי מקדש השבת:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. לעד האל אבינו מלכנו אדירנו. בוראנו. גואלנו. קדושנו. קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שבכל יום יום הוא המטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא יטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גמלנו. הוא גמלנו לעד חן וחסד ורחמים ורוח והצלחה וכל טוב:

ענין אמן

הרחמן הוא ישתבח על פסא כבודו: הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח בגן לדור דורים: הרחמן הוא קרן לעמו ירים: הרחמן הוא יתפאר בגן לצנח וצחיים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא כבויו בהרהר ולא באסור בנחת ולא בצער: הרחמן הוא ימן שלום בינינו: הרחמן הוא ישלח פרכה ורחה והצלחה בכל מעשה ידיו: הרחמן הוא יצליח את דרכינו: הרחמן הוא ישבר על גלות מרה מעל צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו מהרה קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש